

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedjeljak, 3. 02.	17.30 Marica i Josip Puškarić	Sv. Blaž, mč.
Utorak, 4. veljače	17.30 + Kate Božičević	
Srijeda, 5. veljače	17.30 + Ob. Belančić Rakići i ob. Ivčević Belaši	Sv. Agata
Četvrtak, 6. veljače	17.30 Po nakani (al)	Sv. Pavao Miki
Petak, 7. veljače	17.30 Po nakani (al)	
Subota, 8. veljače	17.30 + Ankica i ob. Brajković	
5. NKG	10 OŠTARIJE: Misa za narod	
DAN GOSPODNJI	12 CEROVNIK: + Marija Franjković (8. dan)	
9. veljače	17 KUČINIČI: Proslava Bl. Alojzija Stepinca	

1. ŽUPNA KATEHEZA – ovaj tjedan neće se održavati zbog nevremena - leda.
2. DESETICU krunice u OBITELJI – nastavljamo moliti. **Pozovite me na molitvu...**
3. BLAGOSLOV GRILA - održat će se **uoči Sv. Blaža**, u nedjelju popoden u 16 sati.
4. DEKANATSKO hodočašćeu Krašić - ponedjeljak, 10. veljače po cijena od 50 kuna. Prijavljeno je 40 osoba. Polazak u 8 sati, a povratak u predvečerje. Prijavite se do četvrtka, 7. veljače. Misa u **Krašiću u 10.30 h** prenosi HTV. Nakom mise pohodit ćemo **Svetište Sv. Josipa na Dubovcu** te **Pavlini samostan na Kamenskom**. U **Kučiniće** hodočastimo 9. 2.
5. TEČAJ za BRAK - organiziran je 28. veljače; te 1., 2. - 7., 8., i 9. ožujka u Ogulinu.
6. HODOČAŠĆE mladih u Dubrovnikbiti će 26. i 27. travnja. Desetak mladih je već prijavljeno te molim ostale neka se jave do polovice veljače.

Svijeća koja nije htjela gorjeti

Ne, tako nešto se još nije dogodilo. Svijeća koja nije htjela gorjeti, bila je potpuno jedinstvena. Vladalo je veliko uznemirenje među svijećama u dnevnom boravku – uskoro treba slaviti Božić i svijeće su, svojim svećanim sjajem, trebale ukloniti tamu. Jedna stara, iskusna svijeća ponudi se razgovarati s malom svijećom. «Ne», odgovori prkosno mala svijeća. »Tko gori taj će brzo izgoriti i nema ga više. Ja želim ostati onakva kakva jesam – tako vitka, elegantna lijepa.» «Ali ako ne goriš, mrtva si prije nego što si počela živjeti», odgovori stara mirno. «Onda ćeš zauvijek ostati samo vosak i fitilj, a vosak i fitilj nisu ništa. Tek onda kad dopustiš da te se zapali, bit ćeš ono što stvarno jesi.»

»Ne, ne zahvaljujem lijepo», odgovori plašljivo mala svijeća. „Ne želim se izgubiti, želim radije ostati ono što sam sada. Dobro, je malo dosadno, ponekad mračno i hladno, ali ne boli kao rastapajući plamen.« „Ne može se sve riječima rastumačiti, treba nešto i doživjeti», odgovori stara zagonetno. «Samo onaj tko se daje, mijenja svijet i u tome što mijenja svijet, promijenit će i samoga sebe. Ne smiješ se žaliti na mrak i hladnoću ako nisi spremna» Toga časa pade iznenada neko svjetlo na malu svijeću. «Misliš, čovjek je ono što iz sebe daje?» « Da», odgovori stara. «Ne ostaje se tako vitak, tako lijep i elegantan. Upotrebljava se i ispada se iz forme, ali je jači nego svaka noć i tama na svijetu.» I dogodi se da je mala svijeća popustila i dade se zapaliti. Što se više topila, to se više preobražavala u svjetlo, svijetlila je i rasvjetljavala, činilo se da grije cijeli svijet i sve noći rasvjetljava. Vosak i fitilj bivali su manji, a svjetlo svijetli sve do današnjeg dana u srcima ljudi za koje je gorjela.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail:www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
 2. veljače 2014. • Prva Svetica • God. V. • br. 4 (179)

Prva Svetica - blagdan susreta

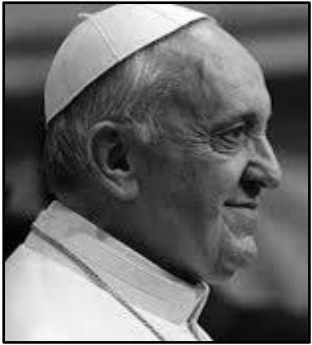
Šimun i Ana susreću Gospodina koji dolazi u njihov život. Otvaraju mu se potpuno. I mi dolazimo, iz nedjelje u nedjelju. Danas smo posebno došli proslaviti blagdan susreta. Susrećemo li i mi Gospodina u našem životu. Jesmo li mu otvoreni? U ovom susretu susreću se i dva Zavjeta: stari, čiji su predstavnici Šimun i Ana, i Novi zavjet ustanovljen u Isusovoj krvi na križu. I starci prihvaćaju i prepoznaju Znak koji im se daje. I mi se susrećemo sa svakakvim novim idejama. I onim dobrima i plemenitima, ali i onim zlima i pokvarenima. Koliko smo pripravn i sposobni prepoznati i prihvatiti ZNAKOVE koje nosi naše vrijeme? Koliko mi vjera pomaže u onom što dolazi za bolji duhovni života? Ovdje se susreću ljudi: Šimun i Ana i Josip i Marija, a Isus je **SVJETLO**. I mi se susrećemo s ljudima. Koliko mi postajemo svjetlo za druge ljude? Koliko prihvaćamo svjetlo drugih ljudi da nas osvijetli, učini spremnima na ono sveto i veliko? Mnogo puta smo mogli biti drugima svjetlo. Nažalost, često smo, svojim ponašanjem, ugasili svjetlo u ljudima. Šimun i Ana su susretom bili **RASVJETLJENI**. Nastojmo mi drugima, životom i primjerom, svijetliti.

Vidješe oči moje spasenje tvoje. (Lk 2, 22-40)

Marija je u susretu čula riječi: „**Tebi samoj će mač boli probosti dušu.**“ Koliki i danas zbog susreta trpe. Mislimo samo na susret vojski i ratove, koji nanose mnogo suza i boli mnogim dušama. Mislimo na promašene susrete bračnih drugova koji su se razišli s mnogo boli u duši. Mislimo na one promašene susrete mladih koje su mnoge odveli u pakao droge, prostitucije i drugih zala. Koliko su ti susreti proboli i duše i srca? Koliki naši međusobni susreti znaju, otrovnim strijelama, probadati srca onih koji očekuju toplu i ljudsku riječ. Konačno, susret Šimuna i Ane je ispunio sva njihova očekivanja da su u miru mogli predati svoju dušu. A koji su naši ciljevi, jesmo li i mi spremni, poput Šimuna i Ane, reći: „**Sad u miru otpuštaš slugu svoga, jer su se ispunila sva naša očekivanja, sve naše želje.**“ Da, imamo mnoga očekivanja u životu. Mnoge od njih su dobre i korisne za vremeniti život, za neko vrijeme, ali za ono konačno i jedino očekivanje i želju - vječni spas? Što to meni znači? Koliko za to ulažem? Mislim li da moram spasiti dušu? Jer **«ovaj je došao na uzdignuće i propast mnogima»**. Susret s njim, što meni donosi? Smrt ili Život? Dobro je da danas, na Dan života, postavim sebi pitanje, kako ja služim životu? Koliko poštujem svoj i tuđi život? Koliko mi znači život vječni? Neka mi danas, na blagdan susreta, On bude svjetlo koje će rasvjetljavati sve moje putove, sve moje susrete, voditi sve moje želje, da nikome ne zadam bol, da sve sile stavim u službu života i da tako mogu, na kraju svojih dana, mirne duše reći: **«Sad otpuštaš slugu svoga Gospodine, jer oči moje vidješe tvoje spasenje, jer su želje moje ispunjene.»**

Nema kršćanstva izvan Crkve

Bez Crkve se ne može shvatiti kršćanin – istaknuo je papa Franjo u propovijedi na današnjoj Svetoj misi u kapeli Doma Sveta Marta, te naveo tri stupa osjećaja pripadnosti Crkvi: poniznost, vjernost i molitvu za Crkvu. Papa je započeo propovijed govoreći o Davidu, opisan u današnjem liturgijskom čitanju: čovjeku koji govori s Bogom kao što sin govori s ocem, a ako se njegovim molbama ne udovolji, to radosno prihvaća. David je imao – primijetio je Papa – razvijen osjećaj pripadnosti Božjem narodu. A to nas potiče da se i mi upitamo o svojem osjećaju pripadnosti Crkvi, svojem

osjećanju s Crkvom i u Crkvi – rekao je Sveti Otac.

Kršćanin nije netko tko prima krštenje, a potom ide svojim putem. Prvi je plod krštenja učlanjenje u Crkvu, u narod Božji. Ne može se bez Crkve shvatiti kršćanina. Stoga je veliki papa Pavao VI. govorio da je 'ljubiti Krista bez Crkve' apsurdna dihotomija; slušati Krista a ne slušati Crkvu, biti s Kristom na rubu Crkve. To nije moguće, to je apsurdna dihotomija. U Crkvi primamo Evandeosku poruku i u Crkvi ostvarujemo svoju svetost, svoj put. Sve drugo je maštanje ili, kako je Pavao VI. govorio, apsurdna dihotomija – ustvrdio je papa Franjo.

Crkveni osjećaj (sensus ecclesiae) znači u Crkvi osjećati, misliti, željeti. Postoje tri stupa ove pripadnosti, osjećanja s Crkvom. Prvi je poniznost, svijest da je uključenje u Crkvu velika milost. Ako osoba nije ponizna, s Crkvom ne može osjećati jer će osjećati ono što joj se sviđa. Prava se poniznost vidi u Davidu. „Tko sam ja, o Bože, a što je sve moje?“ Treba biti svjestan da povijest spasenja ne započinje sa mnom niti prestaje kad umrem. Ne, sve je povijest spasenja: ja dolazim, Gospodin te uzima, vodi te naprijed, potom te zove, a povijest se nastavlja. Povijest je Crkve započela prije nas i nastaviti će se poslije nas. Poniznost: mi smo samo mali dio velikoga naroda, koji ide na putu Gospodnjem – objasnio je Papa.

Drugi je pak stup vjernost, povezana s poslušnošću. Vjernost Crkvi, vjernost njezinu nauku, vjernost vjeri; vjernost nauku i čuvanju toga nauka. Poniznost i vjernost. Papa Pavao VI. nas je učio da poruku Evanđelja primamo kao dar i da ju kao dar moramo prenositi, a ne kao nešto svoje: dajemo primljeni dar. U prenošenju treba biti vjerni. Primili smo Isusovo Evanđelje moramo ga prenositi; ono nije naše i ne smijemo postati, kako je govorio Pavao VI., gospodari Evanđelja, gospodari primljena nauka, rabiti ga po svoj volji – istaknuo je Sveti Otac.

Treći je stup posebna služba: molitva za Crkvu. Molimo li za Crkvu?, upitao je Papa. Na Svetoj Misi svaki dan. A u kući? Treba moliti za cijelu Crkvu, u svim dijelovima svijeta! Neka nam Gospodin pomogne ići na ovom putu da produbimo svoju pripadnost Crkvi i osjećanje s Crkvom – zaključio je Sveti Otac.

Rusija osniva centre u kojima će stručnjaci odgovarati trudnice od abortusa

Ruska vlada uskoro će započeti projekt stvaranja “kriznih centara” u svim većim gradovima u kojima će trudnice dobivati pomoć, a stručnjaci psiholozi i socijalni radnici one će žene koje žele abortirati pokušati od toga odgovoriti. Kako je objavila Elena Bajbarina, voditeljica odjela pri ruskom ministarstvu zdravlja koji se bavi zdravstvenom skrbi djece, ovi će centri biti novom metodom pokušaja smanjivanja broja abortusa u toj državi. Rusija je inače prema podacima UN-a iz 2004. bila država s najvećim brojem abortusa po ženi na svijetu. “Broj abortusa u Rusiji ipak spada. Godine 2008. u Rusiji je bilo 1,2 milijuna abortusa, a 2012. zabilježeno ih je 935.000. To je i dalje velik broj koji ima utjecaj i na probleme vezane s neplodnošću”, rekla je Bajbarina. Ruski demografi upozoravaju kako je u razdoblju od 1960.-ih do 1980.-ih abortus ubio dvostruko više Rusa nego što ih je poginulo u Prvom svjetskom ratu, boljševičkoj revoluciji i Drugom svjetskom ratu, sve zajedno. Prema procjenama, u vrijeme komunizma u Rusiji je ubijano oko 4,5 milijuna djece godišnje. Rusija trenutačno prolazi kroz negativne demografske trendove, a vlast čini sve kako bi ih preokrenula. Prošle je godine u Rusiji zabranjeno reklamiranje klinikama za abortus, a u nekoliko godina ograničeno je pravo na abortus (koji je trenutačno dopušten do 12. tjedna trudnoće). (Bitmo.net)

‘Ljubite svoje stare roditelje’ – molitva bl. Ivana Pavla II.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje! Drhtave ruke i sijede kose očeva i pognutih dobrih majki. Bore na licima, vene na rukama, izbljedjele umorne oči.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje! Pomilujte sijede glave, poljubite ostarjele i izranjene ruke. Zagrlite svoje stare roditelje. Mučili su se i oni s vama. Od srca im ljubav pružite, a u starosti im oslonac budite.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje! Ne odvajajte ih u male sobice, niti ih šaljite u staračke domove. Poslušajte im vapaje, olakšajte im živote. Imajte za njih lijepe riječi i osmijeh na licima u susretu s njima.

Zato Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje! Radili su oni puno da vaš život bude bolji. Oni su vas s radošću prihvatili kad vas je Bog njima poslao. Zato vas molim, poštujujte svoje stare roditelje! Kad ih Bog jednom pozove na vječni počinak, ostatak će iza njih prazno mjesto. A to prazno mjesto ti ćeš popuniti jer ćeš dotle i ti ostarjeti. A sve što ste vi činili svojim roditeljima, to će vam vaša djeca uzvratiti. Zato vas opominjem i unaprijed molim: **Volite i poštujujte svoje stare roditelje!** bl. Ivan Pavao II.